

6 hjerter: Sangen har været indspillet i tusind versioner. Men aldrig har jeg hørt en udgave som denne

Calum Builder piller den romerskkatolske højmesse fra hinanden for at finde hoved og hale i egen tro. Og tvivl.

► AUTOMATISK OPLÆSNING

Calum Builder bevæger sig konstant mellem det velkendte og det fremmede, det skønne og det uskønne.

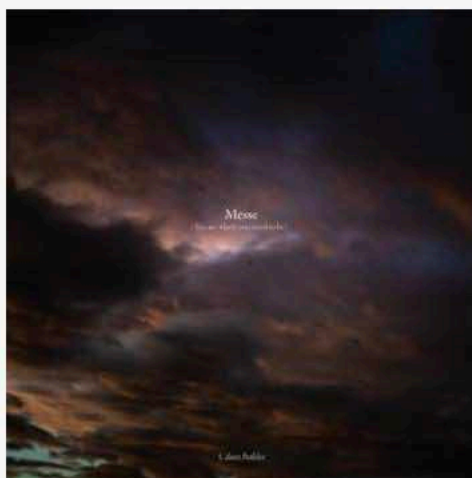
MUSIK 17. OKT. 2021 KL. 20.55

DAVID DYRHOLM
Journalist og kritiker

LÆS ARTIKLEN SENERE

FOR ABONNENTER

ALBUMANMELDELSE

Calum Builder: 'Messe (You Are Where You Need To Be)'. ILK. Udgivet 24. september.CHEFREDAKTØREN
ANBEFALER

Hver uge udvælger ansvarshavende chefredaktør Christian Jensen nogle af Politikens bedste artikler, klummer, ledere og kommentarer. Udsendes hver mandag.

calumbuilder@gmail.cc

Tilmeld

Calum Builder har akkurat rundet de 30. Studerer stadig på konservatoriet i København. Og har med 'Messe (You Are Where You Need To Be)' udgivet et ualmindeligt rørende album.

Med syv saxofoner, syv kontrabasser og syv vokaler optaget live i Sankt Augustins Kirke på Jagtvej splitter han den romerskkatolske gudstjeneste til atomer i en halvt komponeret, halvt improviseret musikalsk meditation over konceptet 'tro'. Resultatet er decideret hypnotiserende.

Allerede inden musikken sættes på, fornemmes forbindelsen til noget større: Der er syv musikere på hvert instrument – så kan man jo spørge sig selv, hvad det tal mon skal repræsentere. Måske fylde og fuldkommenhed? Eller lugter det nærmere af lidt for mange år på konservatoriet med medfølgende navlepillende akademisering af musikken? Lad os gå med det første. De 21 musikere har i hvert fald ingen problemer med at fylde kirkerummet ud.

På bagsiden at pladecoveret står også syv satser noteret: Først en Fadervor. Dernæst 'Kyrie', 'Gloria', 'Credo' og så videre for at slutte med 'Agnus Dei': Guds Lam, Kristusfiguren, borttager af verdens synder. Dermed skriver Builder med relativt få virkemidler sit værk ind i traditionen for høj- og sjælemessen og også den klassiske musikhistories mange messer og requiemmer.

Det starter da også relativt traditionelt ud med en smuk og velklingende 'Pater Noster'. En enkelt tenor synger de latinske strofer. Velkendt, bevares, men på sin vis også let eksotisk her i det ret så protestantiske Danmark. En dyb drone fra kontrabassen stemmer i. Nu bølger saxofoner frem som underlægning. Langsomt stiger bønner i intensitet, vildere, højere, og snart begynder der at ske ting og sager, der ikke sådan lige er til at putte ned i kirkens gamle kasser.

ANNONCØRBETALT INDHOLD FRA SIEMENS

Eksperterne guider: Sådan brygger du den perfekte kaffe derhjemme

Læs mere →

SIEMENS

Nok er de enkelte elementer genkendelige hver for sig. Men snart brydes alle bånd.

Fra lovprisning til fortvivlelse

Blæserne begynder at bevæge sig rundt i tonespektret med bløde bevægelser og bredt vingefang, nærmest som var de et strygerensemble. Men Builder udnytter instrumentets muligheder videre, når de pludselig eksploderer i stød og skrig med højlydt vejtrækning imellem.

Som på den nervepirrende 'Gloria', hvor skræppende saxofoner fra dyb baryton til lys sopran fletter ind og ud mellem hinanden som syv forskellige personer i samtale på et fremmed sprog. *Gloria in excelsis Deo*, lyder englenes sang normalt: Ære være Gud i det høje. Her må vi spejle langt efter de bevingede væsner, og Calum Builder er milevidt fra f.eks. Schuberts ærefrygtige fortolkning af samme lovsang i 'Messe i G-dur' fra 1815. Eller for den sags skyld den amerikanske bassist Ike Sturms disneyficerede 'Gloria' fra pladen 'Jazz Mass' fra 2009, hvis nu vi skal finde et lidt nyere eksempel.

Formen er altså gammel, indholdet er nyt. Skruet og drejet på for at åbne sindet mod nye horisonter, en dekonstruktion og rekontekstualisering af den gamle tekst. Også 'Sanctus' har været indspillet i tusind versioner i årenes løb, men aldrig har jeg hørt en udgave som denne. Her spiller koret hovedrollen, og det kører på skinner derudad, men pludselig begynder stemmerne at snuble hen over hinanden. Den lovprisende sang bliver til fortvivlede råb. *Hosanna in excelsis! Hosanna in excelsis?* Man fornemmer en vaklen hos komponisten, et opgør med egen tro og hengivenhed. Således bliver pladen en undersøgelse af denne indre usikkerhed, og det kan de fleste uanset religiøst ståsted nok spejle sig i.

Builder bevæger sig konstant mellem det velkendte og det fremmede, det skønne og det uskønne. Vi lever jo alle et sted i det spændingsfelt, og man kan argumentere for, at messen her således er mere jordnær end dem, man normalt oplever i kirken.

Dette er i hvert fald noget andet end bare en forskønnelse af liturgien. Musikken afspejler den balancegang, der er troen og livet. Det evige tovtrækkeri mellem det svære valg og den nemme løsning. Mellem det smukke og det grimme med smutture forbi alle gråzonerne derimellem. På den måde bliver Builders musik almengyldig, om man så er til det guddommelige, det spirituelle eller noget helt tredje. Det er en smuk og overvældende oplevelse.

GIV ARTIKLEN VIDERE

Som abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine familie og venner.